มรดกโลกคือ

ในที่ประชุมใหญ่สามัญขององค์การยูเนสโกประจำปี 1972 ได้มีการนำ
"สนธิสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของโลก" มาใช้
ตามสนธิสัญญานี้ มรดกโลก หมายถึง
มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ถูกคัดสรรโดยคณะกรรมการมรดกโลก
ให้เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การสืบทอดสู่คนรุ่นหลัง
ในการจะขึ้นจดทะเบียนในฐานะมรดกโลกได้
สินทรัพย์นั้นต้องมีคุณค่าอย่างเห็นได้ชัดและเป็นสากล
(คุณค่าที่ไม่มีอะไรสามารถมาทดแทนได้สำหรับมนุษยชาติ ซึ่งก้าวข้ามพรมแดนและยุคสมัย) และ
มีการจัดระเบียบโครงสร้างแบบแผนการดูแลรักษาเพื่อสืบทอดสู่คนรุ่นหลังในอนาคต

เพื่อสืบทอดภูเขาไฟฟูจิสู่คนรุ่นหลังในอนาคต

จังหวัดยามานาชิและจังหวัดชิซุโอกะ ร่วมมือกับเมือง ตำบล หมู่บ้าน
และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ศึกษาธรรมชาติของภูเขาไฟฟูจิ
และผลักดันให้เกิดกิจกรรมที่สามารถบ่มเพาะจิตใจที่รักและให้ความ
สำคัญกับธรรมชาติอันงดงาม
เราหวังว่าไม่ใช่เพียงแต่เฉพาะคนญี่ปุ่นเท่านั้น
ทุกคนบนโบโลกนี้เองก็สามารถมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาภูเขาไฟฟูจิที่
ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกนี้ด้วย

สมทบทุนเพื่อพิทักษ์รักษาภูเขาไฟฟูจิ

เพื่อสืบทอดภูเขาไฟฟูจิสมบัติของโลกสู่คนรุ่นหลังในอนาคต
จึงขอความร่วมมือนักปีนเขาทั้งหลายในการ
"สมทบทุนเพื่อพิทักษ์รักษาภูเขาไฟฟูจิ"
เงินที่ได้จากการสมทบทุน
จะนำไปใช้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของภูเขาไฟฟูจิและบริหารจัดการ
ปัญหาต่างๆ เป็นต้น

จัดพิมพ์โดย สภามรดกโลกทางวัฒนธรรมภูเขาไฟฟูจิ

จังหวัดยามานาชิ เมืองฟูจิไยชิดะ ตำบลฮมโนบุ ตำบลฮมิซักกัสึระ หมู่บ้านไอซิไนะ หมู่บ้านฮามานากะโคะ หมู่บ้านนารุซาวะ ตำบลฟูจิคาวากุจิโคะ
สมาคมอนุรักษ์ทรัพย์สินจังหวัดในพระราชทาน ตำบลโทมิโกะ เมืองฟูจิโยชิดะ
สมาคมอนุรักษ์ทรัพย์สินจังหวัดในพระราชทาน นารุซาวะ ทะเลสาบฟูจิคาวากุจิ
จังหวัดชิซุโอกะ เมืองชิซุโอกะ เมืองนุมาซึ เมืองมิชิมะ เมืองฟูจิโนมิยะ เมืองฟูจิ เมืองโกะเท็มบะ เมืองสุโซนะ ตำบลชิมิซุ
ตำบลนากะอิซุมิ ตำบลโอะยามะ

สำนักงานจังหวัดยามานาชิ
แผนกมรดกโลกภูเขาไฟฟูจิ ฝ่ายวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว จังหวัดยามานาชิ
1-6-1 มารุโนะอุจิ เมืองโคฟุ จังหวัดยามานาชิ 400-8501
โทร. 055-223-1330 แฟกซ์. 055-223-1438 อีเมล fujisan-hz@pref.yamanashi.lg.jp

สำนักงานจังหวัดชิซุโอกะ
แผนกมรดกโลกภูเขาไฟฟูจิ ฝ่ายกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชิซุโอกะ
9-6 ตำบลโอเตะ เขตอาโออิ เมืองชิซุโอกะ จังหวัดชิซุโอกะ 420-8601
โทร. 054-221-3746 แฟกซ์. 054-221-3757 อีเมล sekai@pref.shizuoka.lg.jp

www.fujisan-3776.jp

ความร่วมมือในการแก้ไข
รับรอง NPO นิติบุคคล การประชุมประชาคมมรดกโลกภูเขาไฟฟูจิ

มีนาคม 2022

いつまでも富士山を世界遺産に

富士山保全協力金
静岡県・山梨県

มรดกโลก
WORLD HERITAGE

ภูเขาไฟฟูจิ
FUJISAN

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และบ่อเกิดแรงบันดาลใจทางศิลปะ

SACRED PLACE AND SOURCE OF ARTISTIC INSPIRATION

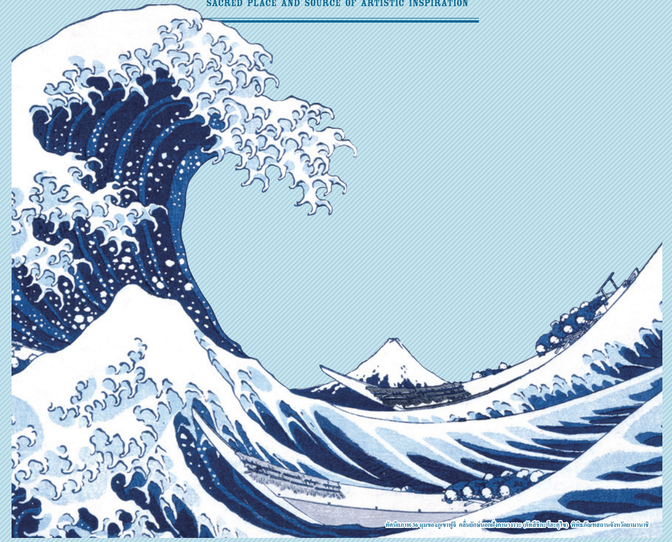

คลื่นนอกชายฝั่งคานากาวะ ภูเขาไฟฟูจิ คลื่นยักษ์ลอกลายจากหนังสือภาพวาด "ภูเขาสิบประการ" ของโฮคุไซ ฮาระโดมิจินาวะ จังหวัดกันซาวะ

ภูเขาไฟฟูจิซึ่งกลายเป็นมรดกโลก

ภูเขาไฟฟูจิ เป็นภูเขาไฟที่ยังคุกรุ่นอยู่ ซึ่งสูงที่สุดในประเทศญี่ปุ่น (สูง 3,776 เมตรจากระดับน้ำทะเล)
ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกครั้งที่ 37 ในเดือนมิถุนายน ปี 2013
ได้มีการจดทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของโลกในชื่อ "ภูเขาไฟฟูจิ
–สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และบ่อเกิดแรงบันดาลใจทางศิลปะ-" ในเบื้องลึกนั้น
ภูเขาไฟฟูจิที่มีประวัติศาสตร์ที่ส่งผลกระทบอันใหญ่หลวงต่อทัศนคติเกี่ยวกับธรรมชาติของ
คนญี่ปุ่ น และวัฒนธรรมญี่ปุ่นเรื่อยมา ในฐานะที่เป็น "สถานที่ศักดิ์สิทธิ์" พร้อมทั้งเป็น
"บ่อเกิดแรงบันดาลใจทางศิลปะ"
ภูเขาไฟฟูจิซึ่งครั้งหนึ่งในอดีต ผู้คนต่างหวาดกลัวกันว่าจะปะทุขึ้นอีกครั้งนั้น
ได้กลายเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวคนญี่ปุ่น จะเห็นได้จากกลุ่มผู้ศรัทธาที่ชื่อว่าฟูจิโค
และภาพวาดแนวสัจธรรมที่นิยมในสมัยเอโดะทั้งหลาย
คงสามารถพูดได้ว่าลักษณะการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติผ่านความเชื่อและงานศิลปะ
นั้น เป็นลักษณะเฉพาะอันโดดเด่นที่ภูเขาไฟฟูจิมี คณะกรรมการมรดกโลกยูเนสโกได้ลงมติให้
ภูเขาไฟฟูจิซึ่งรวมสถานที่ทั้ง 25 แห่งที่มีความเกี่ยวพันทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
เป็นทรัพย์สินและมรดกของโลก ซึ่งที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบทอดสู่ลูกหลานในอนาคต

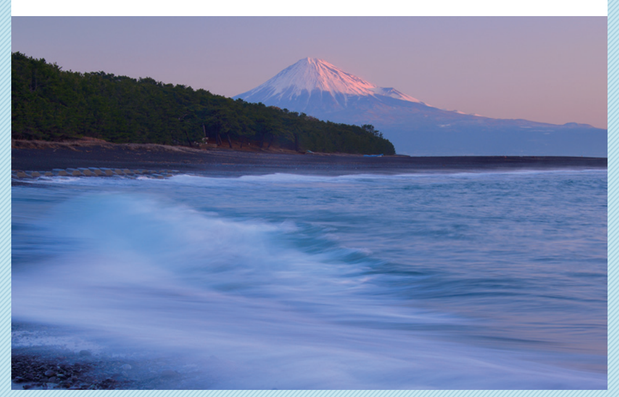

คู่มือท่องเที่ยว

ในฤดูใบไม้ผลิ ดอกซากุระบานสะพรั่งไปทั่วเทือกเขาฟูจิ ดอกไม้ป่าหลากหลายชนิดผลิบานขึ้นบนเนินเขาฟูจิ ในฤดูร้อนเป็นฤดูที่ดีที่สุดสำหรับการปีนเขาฟูจิ ในฤดูใบไม้ร่วงใบไม้ที่ป่าโดยรอบเปลี่ยนสีเป็นสีแดงเข้ม ในฤดูหนาวหิมะปกคลุมยอดเขาฟูจิ ทำให้ทิวทัศน์ของจังหวัดยามานาชิงดงามเป็นพิเศษ

ฤดูกาลที่ดีที่สุดสำหรับการเดินทางมาชมภูเขาไฟฟูจิ คือช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ในช่วงฤดูร้อนนี้ทางขึ้นเขาฟูจิจะเปิดให้บริการ ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ทางขึ้นเขาฟูจิจะมีนักปีนเขาเดินทางมาเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวต่างชาติ ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ทางขึ้นเขาฟูจิจะมีการจัดงานเทศกาลต่างๆ ขึ้นมากมาย ซึ่งเป็นเทศกาลที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

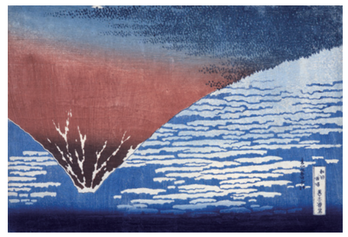

ทิวทัศน์ยามเช้าที่ทะเลสาบคาวากุจิโคะ ภาพวาดโดย "ฮิโรชิเงะ" (ฮิโรชิเงะ ยูจิโร)

ภาพวาดพระอาทิตย์ขึ้นที่ภูเขาไฟฟูจิ
ฮิโรชิเงะ ยูจิโร
ศิลปินชื่อดังแห่งยุคเอโดะ
ผลงานอันโดดเด่นคือการวาดภาพ
ทิวทัศน์ของเมืองต่างๆ ในประเทศญี่ปุ่น
ปัจจุบันผลงานส่วนใหญ่ถูกเก็บรักษาไว้
ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติ ฝรั่งเศส

ทิวทัศน์ยามเช้าที่ทะเลสาบคาวากุจิ (ฟูจิ ซูซูกิ)
ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ (ฮิโรชิเงะ โยชิยู)
ผลงานชิ้นนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่งของ ฮิโรชิเงะ
ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวาดภาพแบบดั้งเดิมกับเทคนิคการวาดภาพแบบตะวันตก

LA MER

ดาวิด ลาโรช์ "Fronispice"
ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ (ฮิโรชิเงะ โยชิยู)
ปกหนังสือภาพวาด

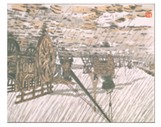

ดาวิด ลาโรช์ "Pont de Fassy, par la Pluie"
'ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ' จาก "ทิวทัศน์ 36 ภูเขาฟูจิ" (ปี 1888-1920)
ภาพถ่ายหนังสือ

ทรงกลมแห่งโชคชะตา
ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ (ฮิโรชิเงะ โยชิยู)
ปกหนังสือ

ทรงกลมแห่งโชคชะตา
ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ (ฮิโรชิเงะ โยชิยู)
ทิวทัศน์ 36 ภูเขาฟูจิ" (ปี 1823-1835)
ภาพถ่ายหนังสือภาพวาดพิมพ์ไม้

ทิวทัศน์ยามเช้าที่ทะเลสาบคาวากุจิ
ฮาเนาไมซูยอนะจะฮิโรชิเงะ (ฮิโรชิเงะ โยชิยู)
ผลงานชิ้นนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่งของ ฮิโรชิเงะ
ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวาดภาพแบบดั้งเดิมกับเทคนิคการวาดภาพแบบตะวันตก

เส้นทางการเดินทาง

โตเกียว JCT
ฟูชิโนะ JCT
ฟูจิโยชิดะ JCT
ฟูจิซาน JCT
ฟูจิซาน JCT
ฟูจิซาน

~11TH CENTURY ยุคที่ภูเขาไฟปะทุ

– กำเนิดความศรัทธาในภูเขาไฟฟูจิ –

ตั้งแต่โบราณกาล มีการสร้างหมู่บ้านหรือสถานที่บวงสรวงเทพเจ้าไว้ที่ตีนภูเขาไฟฟูจิ เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกและหัตนคติต่อภูเขาไฟฟูจิมาตั้งแต่โบราณกาล ในราวๆ ศตวรรษที่ 8 – ศตวรรษที่ 9 ผู้คนเชื่อว่าความพิโรธของ “มหาเทพอาชามะ” เทพอัคคี ได้บันดาลให้ภูเขาไฟเกิดปะทุขึ้นหลายต่อหลายครั้ง เพื่อให้การปะทุของภูเขาไฟสงบลง จึงเกิดประเพณี “ส่งควงจิตมนัสการเทพเจ้า” ซึ่งหมายถึงการแหงนหน้ามองจากตีนเขาถึงยอดเขา แล้วทำพิธีสักการบูชาเทพเจ้า พร้อมทั้งยังมีการก่อตั้งสถานที่สำหรับส่งควงจิตนมัสการเทพเจ้าในแต่ละท้องที่ (1-6 ศาลเจ้าเกิดะฤจิองภูฟูจิเซ็นเก็น, 2 ศาลเจ้ายามามิยะเซ็นเก็น) และ 800 ปีต่อมา ภูเขาไฟฟูจิก็เกิดการประทุครั้งใหญ่ขึ้นอีก เพื่อให้ภูเขาไฟสงบลง จึงได้มีการก่อตั้งศาลเจ้าขึ้นบริเวณตีนเขาในแต่ละท้องที่ เพื่อบวงสรวงมหาเทพอาชามะ เช่น

2 ศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น,

7 ศาลเจ้าคาวากุจิอาชามะ และ

8 ศาลเจ้าฟูจิโอะมุโระเซ็นเก็น เป็นต้น

มันโยชู

เป็นหนังสือรวมโคลงกลอนที่มีมานาแต่โบราณของญี่ปุ่น นักกวีชามาเนะโนะอาคาฮิโตะ ได้พรรณนาความงามของภูเขาไฟฟูจิไว้ว่า “เมื่อผ่านอ่าววะโกะ ดูยาเซตซึชู เมืองซิซูโอกะ และบริเวณโกล้ว ชวดฝึงเถวหัมบาระ) และมองออนามาซังสถานที่อันกว้างใหญ่ ก็จะเห็นภูเขาฟูจิสูงตระหง่านที่ปกคลุมไปด้วยหิมะจนเป็นสีขาวโพลน”

ตำนานคนตัดไผ่

เป็นนิทานเก่าแก่ของญี่ปุ่น เล่าว่าจักรพรรดิได้นำชาที่ทำให้เป็นอมตะซึ่งได้รับมาจากเจ้าหญิงคางยะไปเผาบนภูเขาที่สูงที่สุดในญี่ปุ่น ภูเขานั้นจึงถูกเรียกว่าภูเขา “ฟูจิ (แปลว่า อมตะ) (=ฟูจิ) ”

ภาพพ่ายทอดเรื่องราวของเจ้าชายโชโตะกุ (ปี 1069)

ภาพวาดที่รวบรวมความสำเร็จของเจ้าชายโชโตะกุผู้ปกครองรัฐบาลญี่ปุ่นในราวศตวรรษที่ 6 เป็นภาพวาดท่าทางของเจ้าชายที่ขี่ม้าขึ้นขึ้นบนหลังม้าคู่ใจ แล้ววิ่งทะยานขึ้นไปบนภูเขาไฟฟูจิ

ศาลาโนะจิเท/ภาพพ่ายทอดเรื่องราวของเจ้าชายโชโตะกุ หน้า 3 (บางส่วน)
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ โตเกียว
Image: TNM Image Archives

12TH~ CENTURY ผู้ฝึกตนกับการปีนภูเขาฟูจิ

– การเผยแพร่ความเชื่อและศรัทธาในภูเขาไฟฟูจิสู่มวลชน –

เมื่อประมาณศตวรรษที่ 12 การปะทุของภูเขาไฟฟูจิเริ่มสงบลง เหล่าผู้ศรัทธาที่ถูกเรียกว่าผู้ฝึกตนก็เริ่มมุ่งหน้าขึ้นสู่ยอดเขา เพื่อรับพลังวิญญาณจากเทพแห่งภูเขาไฟฟูจิ ในฐานะที่ภูเขาไฟฟูจิเป็นสถานที่แห่งการฝึกตน

(1-1 กองชากโบราณสถานแห่งสรัทธาบนยอดเขา) ในจำนวนนั้นเอง ก็มีผู้ที่สามารถบอกเล่าถึงเรื่องราวการปีนภูเขาไฟฟูจิเพื่อฝึกตนของคนจำนวนมากได้ นั่นคือมัทสึไค โชนิน ซึ่งมัทสึไคได้ก่อตั้งวัดไดนิจิบนยอดเขา และจัดตั้งวัดฟูจิซังโคโสชึ้น (4 ศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็นในปัจจุบัน) ที่มุราซามะบริเวณตีนเขาขึ้นทิศใต้ เพื่อให้ผู้ศรัทธาทั้งหลายได้ใช้เป็นฐานที่มั่นในการฝึกตน

หลังจากศตวรรษที่ 14 เหล่าผู้ศรัทธาที่ถูกเรียกว่านักเดินทางแสวงบุญก็เริ่มปีนเขาสักการะตามการชี้นำของผู้ฝึกตน ค่อมามีการพัฒนาเส้นทางขึ้นเขาแต่ละแห่ง (1-2 ทางขึ้นเขาโอมิยะ มุรายามะกุจิ, 1-3 ทางขึ้นเขาสุยามะกุจิ, 1-4 ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิ, 1-5 ทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ) ไปพร้อมๆ กับสร้างหมู่บ้านสำหรับรองรับนักเดินทางแสวงบุญที่ปากทางขึ้นเขาแต่ละแห่งด้วย โดยจะยึดศาลเจ้าเซ็นเก็น (5 ศาลเจ้าสุยามะเซ็นเก็น, 6 ศาลเจ้าฟูจิเซ็นเก็น เป็นต้น) ซึ่งเป็นปากทางขึ้นเขาเป็นฐานที่มั่น

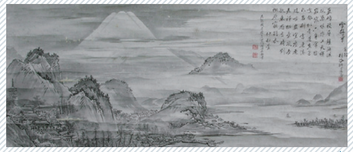

แผนภาพวัดฟูจิมิโยะเซเค็น คลังวัดซเค็น

ภาพเขียนศูก์ที่ใช้เนื้อกระดาษสีดำเป็นหลัก ซึ่งใช้สีสามที่ทั้ง 3 ได้แก่ ภูเขาไฟฟูจิ 25 ปาสมมิโยะ และวัดเซเค็น (วัดในเขตซิซึโอะ เมืองซิซูโอกะ) ถงไปเป็นองค์ประกอบ

1-6 ศาลเจ้าเกิดะฤจิองภูฟูจิเซ็นเก็น

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่เล่ากันว่าสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับส่งควงจิตนมัสการและบวงสรวงเคล็นทาเทพอาชามะ ซึ่งภายหลังได้กลายเป็นศาลเจ้าที่เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาพร้อมๆ กับอัทธิฟูจิโค ในฐานะที่เป็นจุดเริ่มต้นของทางขึ้นเขาโอชิดะกุจิ

2 ศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น

ศาลเจ้าที่เป็นศูนย์กลางของศาลเจ้าเซ็นเก็นทั่วประเทศ
เป็นบ่อเกิดการบวงสรวงมหาเทพอาชามะ เพื่อให้การปะทุของภูเขาไฟสงบลงในปี 806 มีการเคลื่อนย้ายสิ่งก่อสร้างต่างๆ ในศาลเจ้ามาไว้ในสถานที่ปัจจุบัน

3 ศาลเจ้ายามามิยะเซ็นเก็น

ตำแหน่งเดิมของศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น กล่าวกันว่ามีการก่อตั้งสถานที่สำหรับส่งควงจิตนมัสการเทพเจ้าขึ้นเคนเทสึสิจ่ากะสร้างหีฤกขนย้อยไป เพื่อเป็นการอธิษฐานขอพรให้ให้ของภูเขาไฟฟูจิมอดดับลง

7 ศาลเจ้าคาวากุจิอาชามะ

เป็นศาลเจ้าเซ็นเก็นที่เล่ากันว่า สร้างขึ้นเมื่อเกิดการประทุของภูเขาไฟในช่วงครึ่งหลังศตวรรษที่ 9 ทำให้ที่ตั้งที่ในการวากุจิเจริญรุ่งเรืองขึ้น
ในฐานะที่เป็นสถานที่พักแรมบนทางหลวง (ถนนมิชาคะ) ซึ่งตัดเชื่อมระหว่างเมืองสกวงและเมืองโคะฟูอันเป็นพื้นที่ที่ถัดขึ้นรอบไปด้วยภูเขา

8 ศาลเจ้าฟูจิโอะมุโระเซ็นเก็น

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่เชื่อกันว่า สร้างขึ้นเพื่อบวงสรวงเป็นแห่งแรกบนภูเขาไฟฟูจิ เป็นศาลเจ้าหลักเป็นฐานที่มั่นของอัทธิฟูจิโคและเหล่าผู้ฝึกตน
ในบริเวณจุดเวะพัก
ที่ 2 บนทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ นอกจากนี้ที่รวมเสสาบคาวากุจิก็มีวิหารเทพเจ้าตั้งอยู่

1-1 กองชากโบราณสถานแห่งสรัทธาบนยอดเขา

เมื่อตีนมีการปีนเขาสักการะเทพเจ้าของเหล่าผู้ฝึกตน ก็ได้มีการก่อตั้งฐานที่มั่นแห่งสรัทธารอบไปตามแนวหน้าปากปล่องภูเขาไฟบริเวณยอดเขา และมีการทำพิธี “เดินวนรอบปากปล่องภูเขาไฟ” ซึ่งปลายยอดเขาทั้ง 8 ที่ถือของแดนสวรรค์สุขาวดีนั่นเอง

4 ศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็น

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่มีทัสไคชนิไช้เป็นที่ฐานมั่นของสำนักเสั้นทางผู้ฝึกตน ผู้ฝึกตนจำนวนมากเริ่มต้นที่ศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น และใช้เส้นทางขึ้นเขาที่ถัดต่อมาศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็น เพื่อมุ่งตรงสู่ยอดเขา

1-2 ทางขึ้นเขาโอมิยะ มุรายามะกุจิ (ทางขึ้นเขาฟูจิโนมิยะฤจิในปัจจุบัน)

5 ศาลเจ้าสุยามะเซ็นเก็น

ทางทางขึ้นเขาสุยามะกุจิมีศาลเจ้าเซ็นเก็นเป็นจุดเริ่มต้น เส้นทางนี้เกยเสียหายอย่างหนักเนื่องจากการประทุครั้งใหญ่ในสมัยโฮเอ

1-3 ทางขึ้นเขาสุยามะกุจิ (ทางขึ้นเขาโกะเท็มมะฤจิในปัจจุบัน)

6 ศาลเจ้าฟูจิเซ็นเก็น (ศาลเจ้าสุบาชิริเซ็นเก็น)

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่เล่ากันว่าสร้างขึ้นในปี 807 หลังจากที่เกิดการประทุครั้งใหญ่ในรัชสมัยอิ้นเรียคุ ซึ่งผู้ฝึกตนในอัทธิฟูจิโคได้ใช้ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิที่ไม่การทำพิธีเต็นสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

1-4 ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิ

9,10 โอะชิจุดะคุ (บ้านเดิมของตระกูลโทกาวะ และบ้านของตระกูลโอชาโนะ)

สถานที่ที่ให้การสนับสนุนในด้านอาหารและที่พักแก่นักเดินทางแสวงบุญและผู้ศรัทธาในอัทธิฟูจิโคในยามที่มาเป็นเขาสักการะ
*10เป็นของตระกูลโอชาโนะ
ไม่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน

13~20 โอชิโนะสัตไค

ชื่อโดยวามของบ่อน้ำทั้ง 8 ที่เกิดจากน้ำพุของภูเขาไฟฟูจิ (บ่อวาคุ, บ่อมิโกริ, บ่อคากามิ, บ่อโชชิ, บ่อโชชุ, บ่อโชโทะมุคะ, บ่อโอะคามุ, บ่อเคกุจิ)
เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มาแต่โบราณซึ่งถูกเรียกว่า “ฟูจิซัง เมโนโคะ สัตไคะ”

1-8 ทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ

มีจุดเวียดเส้นที่ศาลเจ้าคิดะฤจิองภูฟูจิเซ็นเก็นเป็นทางขึ้นเขาเพียงหนึ่งเดียวที่สามารถเดินทั่วไถ่ขาจากตีนเขาขึ้นไปถึงยอดเขาได้เย็เค่ในปัจจุบันก็ตาม

1-9 ทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ

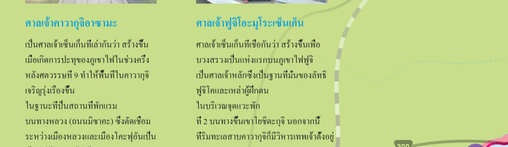

1-5 ทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ

25 ปาสมมิโยะ

ศิลปินจำนวนมากต่างก็ได้รับแรงบันดาลใจมาจากรูปร่างของภูเขาไฟฟูจิอันงดงามตามฤดูมคติเมื่อมองจากที่นี่ นอกจากนี้ยังปรากฏในหนังสือรวมโคลงกลอนจำนวนมากหลังจาก “มันโยชู” และมีกลุ่มกลอกิบอชึ่มมาเป็นแนวหลักในการวาดภาพเนาสัสธรรม หรือจากหลังของตะตะโรนเรื่อง “อาตะกะน่างาฟ่า”

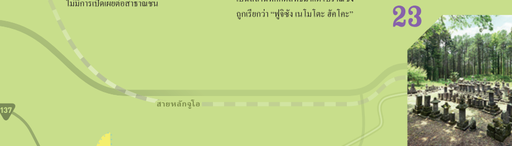

21 ซากโบราณสถานฮิโตะอานะฟูจิโค

ถ้ำถาวรที่เชื่อกันว่าเป็นที่สถิตของเทพแห่งภูเขาไฟฟูจิ
และเนื่องจากเป็นสถานที่ที่ตาชาวะ ตะคุเกียวเคอร์ใช้เป็นที่มั่นในการฝึกตน จึงถอเชป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของอัทธิฟูจิโค

22 น้ำตกชิราอิโตะ

น้ำตกขนาดใหญ่ที่ไหลออกมาจากถ้ำใกล้เชิงเขาฟูจิ ซึ่งเป็นที่พำนักของพระชินโต (โอะชิ) ผู้ซึ่งคอยให้การดูแลและนำทางให้แก่นักเดินทางแสวงบุญทั้งหลายอีกด้วย

1-7 ทะเลสาบไช

1-8 ทะเลสาบโชชิ

1-9 ทะเลสาบโมโตสุ

11 ทะเลสาบยามานากะ

12 ทะเลสาบคาวากุจิ

ทะเลสาบทั้ง 5 ของฟูจิ คือ ชื่อเรียกโดยรวมของทะเลสาบไช ทะเลสาบโชชิ ทะเลสาบโมโตสุ ทะเลสาบยามานากะ และทะเลสาบคาวากุจิ
อัทธิฟูจิโคได้กำหนด “ฤจิสัตไคเมกุริ” ซึ่งเป็นการต้องเรียกแสวงบุญไปตามทะเลสาบทั้ง 8 ที่ถือบรอบฤฤชาไฟฟูจิ ซึ่งรวมทะเลสาบทั้ง 5 ของฟูจิด้วย

แผนที่เส้นทางฤ่กรรแสวงบุญบนภูเขาไฟฟูจิ สภาพในช่วงราวๆ กลางศตวรรษที่ 19
เส้นทางแสวงบุญบนภูเขาไฟฟูจิ ไม่ใช่ถนนเส้นเดียวที่เดินไปตามลำดับได้เรื่อยๆ
แต่เป็นเส้นทางหลายสายที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของแต่ละคน
แผนที่นี้แสดงเส้นทางแสวงบุญในช่วงราวๆ กลางศตวรรษที่ 19
ซึ่งมีการสร้างเส้นทางแสวงบุญขึ้นมากมายตามความเจริญรุ่งเรืองของอัทธิฟูจิโค

4 ศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็น

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่มีทัสไคชนิไช้เป็นที่ฐานมั่นของสำนักเสั้นทางผู้ฝึกตน ผู้ฝึกตนจำนวนมากเริ่มต้นที่ศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น และใช้เส้นทางขึ้นเขาที่ถัดต่อมาศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็น เพื่อมุ่งตรงสู่ยอดเขา

1-2 ทางขึ้นเขาโอมิยะ มุรายามะกุจิ (ทางขึ้นเขาฟูจิโนมิยะฤจิในปัจจุบัน)

5 ศาลเจ้าสุยามะเซ็นเก็น

ทางทางขึ้นเขาสุยามะกุจิมีศาลเจ้าเซ็นเก็นเป็นจุดเริ่มต้น เส้นทางนี้เกยเสียหายอย่างหนักเนื่องจากการประทุครั้งใหญ่ในสมัยโฮเอ

1-3 ทางขึ้นเขาสุยามะกุจิ (ทางขึ้นเขาโกะเท็มมะฤจิในปัจจุบัน)

6 ศาลเจ้าฟูจิเซ็นเก็น (ศาลเจ้าสุบาชิริเซ็นเก็น)

ศาลเจ้าเซ็นเก็นที่เล่ากันว่าสร้างขึ้นในปี 807 หลังจากที่เกิดการประทุครั้งใหญ่ในรัชสมัยอิ้นเรียคุ ซึ่งผู้ฝึกตนในอัทธิฟูจิโคได้ใช้ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิที่ไม่การทำพิธีเต็นสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

1-4 ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิ

23 ซากโบราณสถานฮิโตะอานะฟูจิโค

ถ้ำถาวรที่เชื่อกันว่าเป็นที่สถิตของเทพแห่งภูเขาไฟฟูจิ
และเนื่องจากเป็นสถานที่ที่ตาชาวะ ตะคุเกียวเคอร์ใช้เป็นที่มั่นในการฝึกตน จึงถอเชป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของอัทธิฟูจิโค

24 น้ำตกชิราอิโตะ

น้ำตกขนาดใหญ่ที่ไหลออกมาจากถ้ำใกล้เชิงเขาฟูจิ ซึ่งเป็นที่พำนักของพระชินโต (โอะชิ) ผู้ซึ่งคอยให้การดูแลและนำทางให้แก่นักเดินทางแสวงบุญทั้งหลายอีกด้วย

1-7 ทะเลสาบไช

1-8 ทะเลสาบโชชิ

1-9 ทะเลสาบโมโตสุ

11 ทะเลสาบยามานากะ

12 ทะเลสาบคาวากุจิ

ทะเลสาบทั้ง 5 ของฟูจิ คือ ชื่อเรียกโดยรวมของทะเลสาบไช ทะเลสาบโชชิ ทะเลสาบโมโตสุ ทะเลสาบยามานากะ และทะเลสาบคาวากุจิ
อัทธิฟูจิโคได้กำหนด “ฤจิสัตไคเมกุริ” ซึ่งเป็นการต้องเรียกแสวงบุญไปตามทะเลสาบทั้ง 8 ที่ถือบรอบฤฤชาไฟฟูจิ ซึ่งรวมทะเลสาบทั้ง 5 ของฟูจิด้วย

25 ปาสมมิโยะ

1 พื้นที่ภูเขาไฟฟูจิ
1-1 กองชากโบราณสถานแห่งสรัทธาบนยอดเขา
1-2 ทางขึ้นเขาโอมิยะ มุรายามะกุจิ (ทางขึ้นเขาฟูจิโนมิยะฤจิในปัจจุบัน)
1-3 ทางขึ้นเขาสุยามะกุจิ (ทางขึ้นเขาโกะเท็มมะฤจิในปัจจุบัน)
1-4 ทางขึ้นเขาสุบาชิริกุจิ
1-5 ทางขึ้นเขาโยชิดะกุจิ
1-6 ศาลเจ้าคิดะฤจิองภูฟูจิเซ็นเก็น
1-7 ทะเลสาบไช
1-8 ทะเลสาบโชชิ
1-9 ทะเลสาบโมโตสุ
2 ศาลเจ้าฟูจิซังสงกุเซ็นเก็น
3 ศาลเจ้ายามามิยะเซ็นเก็น
4 ศาลเจ้ามุรายามะเซ็นเก็น
5 ศาลเจ้าสุยามะเซ็นเก็น
6 ศาลเจ้าฟูจิเซ็นเก็น (ศาลเจ้าสุบาชิริเซ็นเก็น)
7 ศาลเจ้าคาวากุจิอาชามะ
8 ศาลเจ้าฟูจิโอะมุโระเซ็นเก็น
9 โอะชิจุดะคุ (บ้านเดิมของตระกูลโทกาวะ)
10 โอะชิจุดะคุ (บ้านของตระกูลโอชาโนะ)
11 ทะเลสาบยามานากะ
12 ทะเลสาบคาวากุจิ
13 โอชิโนะสัตไค (บ่อยามิโกริ)
14 โอชิโนะสัตไค (บ่อโอะคามุ)
15 โอชิโนะสัตไค (บ่อโชโทะมุคะ)
16 โอชิโนะสัตไค (บ่อโชชิ)
17 โอชิโนะสัตไค (บ่อวาคุ)
18 โอชิโนะสัตไค (บ่อมิโกริ)
19 โอชิโนะสัตไค (บ่อคากามิ)
20 โอชิโนะสัตไค (บ่อโชชุ)
21 โทรงฟุมัทสึ
22 โทรงโยชิดะ
23 ซากโบราณสถานฮิโตะอานะฟูจิโค
24 น้ำตกชิราอิโตะ
25 ปาสมมิโยะ

เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม รายละเอียดดูที่นี่

ส่วนขององค์ประกอบ	เขตแดนที่มีคุณค่าอย่างเห็นได้ชัดและเป็นสากล
องค์ประกอบของมรดกทางวัฒนธรรม	องค์ประกอบของมรดกทางวัฒนธรรม หมายถึง ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม เช่น เส้นทางขึ้นเขา หรือทะเลสาบ ซึ่งถูกนับรวมเป็นพื้นที่ของภูเขาไฟฟูจิ
พื้นที่กันชน	เขตแดนที่สร้างขึ้นรอบๆ ทรัพย์สิน เพื่อพิทักษ์และรักษาผลประโยชน์ให้แก่มรดกทางวัฒนธรรม
เขตพื้นที่อนุรักษ์	เขตแดนที่สะะเพื่อใช้ดูแลจัดการได้อย่างเป็นเอกเทศ ซึ่งตั้งอยู่นอกพื้นที่กันชนและมรดกทางวัฒนธรรม

17~19TH CENTURY ฟูจิโคกับการออกแสวงบุญ

– ความรุ่งเรืองของความเชื่อและศรัทธาในภูเขาไฟฟูจิ –

ในศตวรรษที่ 17 สาเชกาวะ คะคุเกียว
ได้ริเริ่มการฝึกตนที่ภูเขาไฟฟูจิและเป็นบ่อเกิดของลัทธิ “ฟูจิโค”
ซึ่งเป็นลัทธิศรัทธาในภูเขาไฟฟูจิ รวมทั้งความเชื่อในการทำพิธี “เดินสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์”
ซึ่งหมายถึง การสักการบูชาภูเขาไฟฟูจิ ในฆณะที่เดินวนไปรอบๆ
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์บริเวณตีนเขา เช่น 23 ซากโบราณสถานฮิโตะอานะฟูจิโค,
24 น้ำตกชิราอิโตะ, 1-7 ทะเลสาบไช, 1-8 ทะเลสาบโชชิ, 1-9 ทะเลสาบโมโตสุ,
11 ทะเลสาบยามานากะ, 12 ทะเลสาบคาวากุจิ, 13 - 20 โอชิโนะสัตไค, 21 โทรงฟุมัทสึ และ
22 โทรงโยชิดะ เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นสถานที่ที่คะคุเกียวเคยใช้ฝึกตนในอดีตทั้งสิ้น
ลัทธิฟูจิโคเป็นที่นิยมแพร่หลายอย่างมากในศตวรรษที่ 18
เส้นทางแสวงบุญที่ใช้สำหรับเดินวนรอบสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แต่ละแห่งนั้นเชื่อมต่อกับศาลเจ้าเซ็นเก็น หรือสถานที่อันมีชื่อเสียงรวมทั้งโบราณสถานต่างๆ
ซึ่งกลายมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของภูเขาไฟฟูจิ
เส้นทางเหล่านี้เคยถูกใช้เป็นเส้นทางแสวงบุญสำหรับนักเดินทางทั้งหลาย
และที่ปากทางขึ้นเขากึ่ม 9 10 โอะชิจุดะคุ ซึ่งเป็นที่พำนักของพระชินโต (โอะชิ) ผู้ซึ่งคอยให้การดูแลและนำทางให้แก่นักเดินทางแสวงบุญทั้งหลายอีกด้วย

53 สถานที่โนโทไคโด ท้องทุ่งและภูเขาไฟฟูจิยามอรุณรุ่ง (อุตากาวะ ฮิโรชิงะ)

ผลงานชุดภาพเขียนแนวสัพธรรมที่เป็นรูปสถานที่ที่จิตรกรเดยเเวะพักทั้ง 53 แห่งในโทไคโด ซึ่งจิตรกรได้รังสรรค์ความงามของภูเขาไฟฟูจิในอุดมคติจากหลายๆ แห่งในญี่ปุ่น
คลังหอศิลป์โทโคโดฮิโรชิงะ/เมืองซิซุโอกะ

19TH~ CENTURY ความเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่างในการปีนภูเขาไฟฟูจิ

– การเปลี่ยนแปลงสมัยใหม่และความศักดิ์สิทธิ์ของภูเขาไฟฟูจิ –

พระอาทิตย์ยามเช้าในอุดมคติที่ชมจากยอดเขา ©บริษัท เพรค อินสติ้ลูท

ภายหลังปลายศตวรรษที่ 19
มีการสร้างทางรถไฟและทางด่วนบริเวณรอบๆ ภูเขาไฟฟูจิ
ส่งผลให้เหตุจูงใจในการปีนภูเขาไฟฟูจิเปลี่ยนแปลงไปหลายๆ ประการ เช่น มาท่องเที่ยว เป็นต้น
เนื่องจากหนทางในการปีนเขาจากจุดเวะพักที่ 5 พัฒนามากขึ้นนั่นเอง แต่ในปัจจุบัน ก็ยังคงมีการรับสืบทอดเจตนารมณ์แห่งสรัทธาในภูเขาไฟฟูจิบ้าง เช่น การขึ้นมารอชม “พระอาทิตย์ขึ้น” ที่ยอดเขาหรือ “เดินวนรอบปากปล่องภูเขาไฟ” เป็นต้น

คลังหอศิลป์ประจำจังหวัดซิซุโอกะ

ภูเขาฟูจิสีน้ำเงิน (ไยโกยามะ ไทคัง)

เป็นภาพสีสันสดใสที่วาดลงบนฉากกั้นห้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพื้นผิวภูเขาสีน้ำเงิน และหิมะสีขาวที่ซึ่งหลงเหลืออยู่ในฤดูใบไม้ผลิ